

TĖVIŠKĖS ALDAI

Nr 28 (1957) 1995 m. liepos mėn. 25 d.

Elna 40 Metus.

Melbourne

Žodis Valstybės Dienos proga

K.J. Lynikas

L.R. Garbės Konsulas

Šiandien man tenka maloni pareiga ir garbė jus pasveikinti Lietuvos valstybės dienos proga, pasveikinti visą Lietuvą ir pasidžiaugti, kad iškentėjus tiek daug kančių, Lietuva yra vėl laisva ir nepriklausoma. Artimiau, negu kada nors preityje, Lietuva vėl dalyvauja Europos valstybių forume, tapo asocijuota Europos Sąjungos valstybe. Džiaugdamiesi nepriklausomybe, mes švęsdavome Vasario 16, Kovo 11 ir Rugsėjo 8 kaip svarbiausias valstybines šventes, tačiau juk Lietuva nėra nauja, tik ką nepriklausoma tapusi, valstybė. su mumis negali lygintis kai kurios kaimyninės tautos ar valstybės Europoje, nes mūsų istorija siekia žilą senovę, gal būt net virš milėnijos. Mes galime didžiuliais Lietuvos karaliaus Mindaugo laikais, kuomet suvienyta Lietuva pasidarė Europos galybe. Be abejo, ji egzistavo dar daug amžių prieš tai, kol buvo pasiekta valstybės suvienijimas, suformavimas. Mindaugo pastangomis Lietuva peržengė tą geležinę kryžuočių uždangą, Europos vakarus, paruošė kelią savo palikūnams. Kaip poetas Justinas Marcinkevičius rašo: pagaliau po 670 metų Gedimino laikais pasiekė Europą, šiemet ji vėl atvėrė savo duris šiai garbingai tautai.

Tad kokią Lietuvą pasitinka ir į savo tarpą sveikina Europos Sąjunga? Tikriausiai Sąjunga nestudijuoja Lietuvos praeities. Ne praeitis ją rekomenduos, bet dabartinės pastangos, dabartinė mūsų ekonominė bei politinė būklė. Tuo tarpu mes visi šiandien esame susirūpinę savo tėvynės ateitimi. Vis matome, kad jai grėšia didelis pavojus iš Rytų, o taip pat ir iš vidaus. Lietuva žengė į Europos Sąjungą, priklauso Suvienytoms Tautoms, tačiau motosi, kad šios organizacijos yra susirūpinę daugiau savo interesais, ne Lietuvos gerove. Matėme, kad ir ta demokratijos tvirtovė Amerika, atrodo, ne visai buvo laiminga išgirdusi apie nepriklausomą Lietuvą. Vistik didžiausias pavojus Lietuvai yra patys lietuviai, nes jie dar nepadėjo nuo komunizmo vėžio, nežiūrė, kad ligos simptomai buvo šiek tiek apgydyti. Tautos kūnas dar labai sirguliuoja, nes dabartiniai daktarai naudoja gal ne visai tinkamus vaistus. Mums reikia geresnių daktarų, rūpestingesnių slaugių. Bet kur juos surasti?

Zinoma, kritikuoti padėti nereikia didelės išminties. Dažnai girdime komentarus, kiek daug išsivijoje yra specialistų, tikrai gabių žmonių, kurių dabartinė valdžia neįsileidžia, o jie viską

sutvarkytų ir t.t. Tam yra daug abejonių. Taip, turime išsivijoje specialistų, bet tikrai ne daug. Išsivijos lietuviai labai sunkiai kūrėsi ir dirbo daugiausiai juodus darbus. Tik jų vaikai pasiekė aukštus mokslus, tačiau jie atitrūko nuo lietuviško kamieno. Tuo tarpu Lietuvoje yra tikrai daug gabių specialistų ir patrijotų, prieš kuriuos mes turime lenkti savo galvas. Visos viltys yra sudėtos į jų darbus ir todėl pragiedrulių motosi daug.

Mūsų Apylinkės Bendruomenės Pirmininkas prašė mane nors trumpai pasidalinti savo išpūdziais iš Lietuvos, kur buvau prieš mėnesį laiko. Ten buvau trumpai, gal tik devynias dienas, nes svarbiausias kelionės tikslas buvo New Yorke susitvarkyti su Lietuvos bankui padarytomis skolomis dėl pirmosios litų laidos. (Norėčiau dar kartą pabrėžti, kad tos laidos spausdinime aš nedalyvavau, nes KGB agentai mane tuomet specialiai buvo išstūmę iš to darbo). Kadangi visas puikiai pavyko, buvau pakviestas ir į Vilnių. Visų pirma, LB V-bos Pirmininkas su pasididžiuoju aprodė atremontuotą Lietuvos banko posėdžių ir priėmimų salę. Tai tikrai puikus sedėvas. Kalbant apie stybą reikia pastebėti, kad Vilniaus senamiestis yra pamažu, pagal turimas lėšas, atremontuojamas, restauruojamas. Tai bus labai puikus turistinis objektas. Lietuvos stabybininkai yra geri specialistai, labai vertinami visoje buvusioje Sąjungoje, kur jie ir dabar laimi didelių projektus. Daug darbų yra atliekama Karaliaučiaus srityje, o kartais jie yra kviečiami net ir į Vokietiją.

Gaila, bet demokratiniai principai dar yra dažnai ignoruojami arba dar nėra nusistovėję mūsų valdžioje. Prezidentas dažnai daro susitarimus, apie kuriuos specialistai sužino tik

po laiko. Tas įvyko Maišiagalėje, atsitinka ir daugiau tokių atvejų, kur Lietuvos interesai nėra ištikimai apginami. Dar tik pereiną mėnesį Ministras Pirmininkas pasirašė sutartį su Venecuela pirkti kurą elektros jėgainėms, kuris vadinamas orimulsionas. (Nežinau iš kur tas terminas, bet turbūt sulietuvinti žodžiai „Ore emulsija“, t.y. rūdos emulsija). Tai nafta, kurioje yra daug metalų rūdos priemaišų, požemių vandens, viskas sumaišyta į emulsiją. Zinoma, Lietuva stengiasi atsipalaiduoti nuo Rusijos mazuto, kurį jie parduoda pasaulinėmis ar net didesnėmis kainomis Lietuvai ir tuo pačiu žlugo ekonomiją. Vis dėl to, reikėjo tą kurą geriau iširti, nes prieš jo naudojimą yra labai daug argumentų, net ir Valdas Adamkus pasisako kritiškai prieš jo naudojimo pasekmes. Metalų oksidus galima išfiltruoti su gerais elektrostatiniais prietaisais, bet sieros deginius išplauti yra labai sunku. Iš sieros deginių susidaro „rūgštūs lietūs“, kurie labai naikina gamtą, užteršia vandenį, žudo jos gyvūniją. Kaip besaugtum sieros rūkštį, ji galutinai pakliūva į nutekamuosius vandenį, į upes. Bet tai tokie nutarimai... Iš kitos pusės, labai aktyviai veikia „žaliųjų draugija“, kuri stengiasi apsaugoti Lietuvos gamtą, atsikūrė „Lietuvai pagražinti draugija“, kuri buvo įkurta 1920 metais kanauninko Juozo Tumo Vaižganto ir buvo uždaryta 1940 metais liaudies komisaro nutarimu. Draugijos deka tuomet buvo apšodintos Nemuno pakrantės, o dabar jų šūkis yra, kad grožis išgelbės Lietuvą ir padės jai išvysti gražesnę ateitį. Gražesnė ateitis ne už kalnų. Lietuvoje ir Baltijos jūroje randasi nemaži naftos šaltiniai, Dzūkijoje atrasti ne labai giliai puikios geležies rūdos klodai. Reikia kuo skubiau tuos turtus pradėti panaudoti, tačiau viskam reikia daug pinigų, kurių labai trūksta. Gaila, kai tik pinigų atsiranda, jie yra kišami į pilaites“, t.y. grandioziškų privačius namus.

Neseniai Lietuvos bankas mane prašė paplatinti 50 litų jubiliejines monetas. Jų buvo pagaminta tikrai 5000. Jos yra labai gražios ir vertingos. Todėl šias monetas Lietuvoje greitai išgraibstė ir mums paskyrė tikai 20, nors užsakymų buvo apie 70. Nuvykęs grašinu, kad mane Australijoje žmonės nužudys jeigu visų užsakymų neįspildysiu. Pasigailėjo, surado truputį daugiau. Dabar monetų kalykla priklauso Lietuvos bankui, todėl teko dar kartą apsilankyti ir pamatyti jų pajėgumą. Ten yra gaminamos ne vien moetos, bet ir

visokie ordina, medaliai, miestų herbai, net suvenyrai ir t.t. Prieš antrąjį pasaulinį karą tie medaliai buvo gaminami tik Vokietijoje arba Šveicarijoje. Dabar monetų kalykla ruošia Vytauto ordiną, kurį kadaise dėvėjo ant sunkios grandinės prezidentas Antanas Smetona. Tai buvo šveicarų brangiai kainavęs darbas. Dabar tie darbai yra gražiai atliekami Lietuvoje gerų lietuvių specialistų. Gal būt Monetų Kalyklos aprašymą kai kas jau yra skaitęs „Gimtajame Krašte“.

Lietuvos universitetai yra gerbiami užsieniuose ir nemažai studentų iš kitų kraštų vyksta į Lietuvą studijuoti. Kauno Vytauto Didžiojo universitete medicina yra dėstoma taip pat ir anglų kalba (Aš pats esu išdavęs visas ten vykstantiems studentams). Taip pat ir Fizikos Elektronikos Institutas daug kur yra pagarsėjęs. Man bedirbant banknotų gamyboje Lietuvoje visą laiką tenka stebėti pasirodancias naujas banknotų apsaugos priemones, kurias panaudoja kiti kraštai. Viena iš tokių apsaugos priemonių yra hologramos, t.y. spalvas keičiantys blizgučiai, kurie vis dažniau yra panaudojami apsauginiams siūleliams popieriuje, portretams arba virš popieriaus užklijuotoms juostelėms. Viena šveicarijos firma neseniai pagamino naują hologramą, kurią jie patentavo ir pavadino „kinograma“. Lietuvoje būnant pereinamais metais ta šveicarų bendrovė siūlė kinogramas ir mums. Netrukus po to prisistatė du ponai iš Lietuvos Apsaugos Tarnybos ir siūlė savo pačių pagamintas kinogramas. Negalėjau tikėti, kol jie patys nepademonstravo savo gražių gaminių. Nuostabu. Prieš pora savaitių gavau iš Kauno Fizikos Instituto laišką, kuriame jie klausia patarimo apie mašinas šių kinogramų gamybai, nes tik masine gamyba jie galia užkariauti rinką savo išradimui.

Visokių komentarų esame girdėję apie daugybę partijų, nesuskaitomus laikraščius-laikraščius mūsų Lietuvoje. Tikrai, tos spaudos yra gal ir per daug. Tačiau ir partijos ir laikraščiai pereis atrankos procesą ir su laiku viskas išsibalansuos. Vienas iš sėkmingiausių ir didžiausių dienraščių yra „Lietuvos Rytas“, kurio puslapiuose ir mano vardas vis buvo linksniuojamas Bronės Vainauskienės, nes ji vis rašė apie „Skandalingą Lito Istoriją“. Jiems gaudant sensacijas teko susidurti ir su jos vyru, laikraščio redaktoriumi. Taip prieš mėnesį laiko jis pagauna mane einant į darbą Lietuvos bake. Iš jo gavau daug priekaištų, kad užmiršau savo senus pažįstamus, per daug palaikau dabartinę banko valdybą ir t.t. Turėjau įrodyti, kad taip nėra. Susitikau su jo šeima ir su buvusio banko valdybos pirmininko šeima, pasidalinome išpūdziais prie vaišių stalo. Po vaišių jau apie 1 val rytą p.Vainauskas nutarė mus vežti apžiūrėti naujos „Lietuvos Ryto“ spaustuvės kažkur 15 km. už Vilniaus. Nors buvau pavargęs, tikrai nesigailėjau, buvau nustebintas. Tai didžiulis modernišką pastatas su naujausiomis ofseto mašinomis, kurių pagrindinė spausdina 26 lapus iš karto. Spausdina jie ir Baltarusijai ir kitiems. Savi specialistai visur. Viskas vyksta laikrodžio tikslumu.

(Nukelta į 4-tą psl.)

Konstantinopolio patriarchas Baltramiejus I Romoje

Pirmausios patriarchas Baltramiejus ir jį lydintys asmenys aplankė Šventąjį Tėvą, priimdami garbingus svečius, popiežius Jonas Paulius II tarp kita ko kalbėjo:

„Brolių susitikimas, rodant abipusę meilę, negali nekelti giliaus dvasinio džiaugsmo. Juk broliai naudojasi tos pačios malonės dovanomis ir jaučia pasalpingą Viešpaties artumą: „Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu jų tarpe“. Jūsų asmenyje, Šventenybe ir sveikindamas Jūsų palydą, - kalbėjo popiežius, - trokštu pasveikinti ekumeninio patriarchato Šventąjį Sinodą ir viso pasaulio stačiatikius. Mūsų laikais pasididelių pasikeitimų pastaraisiais metais stačiatikių Bažnyčios pertvarko savo pastoracinę veiklą ir savo evangelizavimo darbą. Jos gali būti užtikrintos, jog su didžiausiu palankumu esame pasirengę bendradarbiauti skelbiančiai ir tą pačią Evangeliją. Kartu artinamės prie dutūkstantųjų metų didžiojo Jubilėjaus, kurį norėtume švęsti dar labiau tarpusavyje suartę. Ir dėl šios priežasties, jūsų Šventenybe, - kalbėjo popiežius Jonas Paulius II sveikindamas patriarchą Baltramiejų ir jo palydą, - manau, kad dabartinis mūsų susitikimas yra Dievo palaimintas. Trokštu užtikrinti, jog visa katalikų Bažnyčia, o ypač Romos Bažnyčia, jus priima su broliška meile ir su apaštaliu įpėdiniamis priderama pagarba. „Palaimintas, kuris ateina Viešpaties vardu“.

Po privataus susitikimo su popiežiumi, Konstantinopolio patriarchas Baltramiejus su palydą aplankė Santa Maria in Trastevere bazilikoje, kur susitiko su Romos vykupijos jaunimu. „Mylimi Bažnyčios vaikai“, - šiais žodžiais patriarchas Baltramiejus kreipėsi į susirinkusius jaunuolius. Suprantame, kaip sunku šiandien būti jaunu ir kartu būti krikščioniu. Europa, žengdama link antrojo krikščionybės tūkstantmečio pabaigos, turėtų būti tikrai krikščioniškas žemynas. Deja, kaip tik iš Europos yra kilę pikčiausi Kristaus priešai ir aršiausi Dievo vaikų persekiojotai. Šitai patvirtina ir besibaigiantis dabartinis šimtmetis. Ir vistiek, teesie garbės Viešpaties vardui už jaunus žmones kaip jūs, pasirodusius nešti Jo kryžių akivaizdon tu, kurie Jo nekėnia. Paprastai sakoma: Jaunimas - Bažnyčios ateitis. Jūs esate ne tik ateitis, bet dabartis. Jums tinka apaštalo Pauliaus žodžiai, kuriuos jis rašė savo mokiniui Timotiejui, pačioje jaunystėje prisiemusiam atsakingam pareigas pirmąkart Bažnyčioje: „Niekas tegul neniekina tavo jaunystės. Tikrai pats būk

tikintiesiems pavyzdys žodžių, elgesiu, meile, tikėjimu, skaitumu“. Turite didžiutis, - kalbėjo patriarchas Baltramiejus Romos vykupijos jaunimui, - nes išpažįstate Kristų pasaulyje, kuris jo nenori primti. Šiame istoriniame tarpsnyje krikščionių jaunuolių misija yra ypač atsakinga“.

Po susitikimo su jaunimu Santa Maria in Trastevere bazilikoje patriarchas Baltramiejus aplankė netoliese esančiame Sv.Egidijaus bendruomenės centre, kur jo garbei buvo surengta vakariėnė.

Patriarchas Baltramiejus ir jį lydintys asmenys lankėsi šv.Jono bazilikoje Laterane, kur juos pasitiko popiežiaus vikaras Romos miestui kardinolas Camillo Ruini ir bazilikos kapitula. Buvo aplankytas ir šalia bazilikos esantis popiežinis Laterano universitetas, kur patriarchą Baltramiejų pasitiko universiteto rektorius Umberto Betti bei kitų popiežinių universitetų

atstovai. Prieš vidurdienį patriarchas Baltramiejus dar aplankė Turkijos ambasadoje prie Šventojo Sosto bei popiežinėje prancūzų seminarijoje, kur gyvena savo studijų Romoje metais. Pavaikė įvyko dar vienas Patriarcho Baltramiejaus I ir popiežiaus Jono Pauliaus II privatus susitikimas, po kurio patriarchas dar susitiko su Vatikano Valstybės sekretoriumi kardinolu Angelo Sodano.

Popiežius Jonas Paulius II giliai įsitikinęs, jog katalikai ir stačiatikiai yra labai artimi vieni kitiems. „Mus jungia ypač glaudūs ryšiai, katalikai ir stačiatikiai išpažįsta beveik tas pačias tikėjimo tiesas“, - apaštalinio laiško „Orientale Lumen“, kuriuo neseniai kreipėsi į brolius stačiatikius, pradžioje primena šventasis Tėvas. Šiomis dienomis Romos vyskupas ir Konstantinopolio patriarchas keletą kartų susitiko pokalbiams, kartu meldėsi šv.Petro bazilikoje, pagaliau

gyveno po vienu stogu: iki birželio 30 patriarchas Baltramiejus I svečiavosi Vatikane.

Sie aukščiausio lygio susitikimai dar kartą parodo pasauliui Bažnyčios ekumeninį charakterį ir jos pastangas siekiant vienybės, žengiant per trečiojo krikščionybės tūkstantmečio slenkstį bei prisimenant skaudžią 1000 metų nuo Rytų schizmos sukaktį.

Per pastaruosius 30 metų netruko susitikimų ir simbolinių gestų, pradant popiežiaus Pauliaus VI ir patriarcho Atenagoro brolišku apsikabinimu Jeruzalėje 1964 metais. Už metų, besibaigiant Vatikano II susirinkimui, kitas svarbus įvykis: Roma ir Konstantinopolis panaikino tarpusavyje ekskomunikas. 1979 metai katalikų ir stačiatikių tarpusavyje santykiuose reiškė oficialaus teologinio dialogo pradžią.

Lietuvių Radijo Tarnyba Vatikane

Katalikų santykiai su kitomis krikščionių bažnyčiomis

1054 metai laikomi oficialia stačiatikių ir katalikų skilimo data. Tada popiežiaus pasiuntiniai ekskomunikavo Konstantinopolio patriarchą ir patys buvo jo ekskomunikuoti. Si ekskomunika tuo laiku nebuvo laikoma galutine ir neatšaukiama, bet laikui bėgant abi Bažnyčios vis labiau viena nuo kitos tolo. Ta ir vėliau paskelbtos ekskomunikos buvo abiejų Bažnyčių atšauktos tik po 9 šimtmečių - 1965 metais, po Antrojo Vatikano susirinkimo. Skilimo priežastis buvo ir dar lieka visų pirma nesutarimas dėl Romos vykupo autoriteto. Stačiatikiai pripažįsta popiežiaus pirmenybę, vyskupų tarpe bet nepritaria būdai, kuriuo ji yra parodoma bei vykdoma. Požiūris į kai kurias teologines problemas nėra nesuderinamas. Antai, vienas pretekstų nesutarti buvo tikėjimo išpažinimo teiginys, lotyniškai trumpai vadinamas Filioque. Katalikai nuo devinto amžiaus tarią:

„Tikiu į Šventąjį Dvasią, kylančią iš Tėvo ir Sūnaus. Tą teiginį įtvirtina frankų bažnyčia IX-tame amžiuje, kada jis buvo naudojamas kateketiniais smetimais - norint pabrėžti Jėzaus Kristaus dievybę. Stačiatikiai laikėsi ankstyvesnio IV-ojo amžiaus Nikėjos ir Chalkedono bažnyčios susirinkimų Tikėjimo išpažinimo formulės. „Tikiu į Šventąjį Dvasią, kylančią iš Tėvo - tų susirinkimų tėvai buvo paskelbę nekeistina. Šiuo metu katalikų ir stačiatikių teologams, padirbėjus kartu yra nutarta, jog abi formulės viena kitai neprieštarauja, nes abi Bažnyčios

išpažįsta ir tiki tą pačią tiesą.

Kitos problemos, o būtent katalikų dogmos, kalbančios apie Marijos nekaltą prasidėjimą ir jos dangun ėmimą, stačiatikių nuomonę, jog tam tikrais neišitikimybės atvejais santuoka gali būti nutraukta (vadinamoji Mato išimtis) neklaido išlaikyti vienybės bendriausiais krikščioniško mokslo ir gyvenimo klausimais.

Bažnyčios pripažįsta viena kitos sakramentų tikrumą, vyskupų šventimų tęstinumą nuo apaštalių laikų.

Tačiau visai neseniai naujos praktinės kliūtys buvo sustabdžiusios dialogą tarp Romos ir Rusijos stačiatikių Bažnyčios. Tai Sovietų Sąjungoje uždraustų ir tik pogrindyje gyvavusių unitų arba rytų apeigų katalikų atgimimas. Ukrainoje ir Baltarusijoje unitai ir stačiatikiai sunkiai pasidalina maldos namais, kurie pusę šimtmečio buvo valdžios nusavinti arba perduoti stačiatikiams.

Vilčių sutarti teikia prieš dvejus metus Libane paskelbtas bendras stačiatikių ir katalikų komisijos sprendimas vieniems kitus laikyti seseriškoms bendruomenėms. Dievas norėjęs ir vienu ir kitu, todėl

išoriniai skirtumai neturi kliudyti vienybei. Vienybė reiškia ne susiliejimą, o meile ir tiesa pagrįstą bendrystę, į kurią veda malda ir dialogas, abipusis dalinimasis dvasiniais bei medžiaginiais turtais. Misija, kurią savo Bažnyčiai yra pavedęs jos įkūrėjas Jėzus, turi būti vykdoma drauge.

Antroji nesena įtampa kilo po katalikų vyskupų paskyrimo į Rusijoje atkurtas katalikiškas vyskupijas. Roma bandė švelninti santykius, paskelbdama „Santykių su stačiatikiu vadovą“. Viena iš jo straipsnių primenamas 3-jojo šimtmečio kanonas, tvirtinantis, jog vyskupai turi žinoti, kas jų krašte turi pirmenybę. Jie turi paisyti jo kaip galvos, tačiau ir patriarchas ar metropolitas neturi priimti svarbių sprendimų pats vienas. Taigi katalikų vyskupai Rusijoje turi paisyti Maskvos patriarcho nuomonės, tačiau jie privalo rūpintis savo bendruomenėmis.

Jei Maskvos ir Romos santykiai yra atvėję, tai kito stačiatikių centro - Konstantinopolio - patriarchas Baltramiejus aplankė Romoje per apaštalių Petro ir Povilo šventę, birželio 29 dieną.

Lietuvių Radijo Tarnyba Vatikane

Reikalas pažinti vieniems kitus

Svedijos sostinėje Stokholme vyko tarptautinė konferencija, kur buvo svarstyta Europos ir islamo pasaulio dialogo vystymo galimybės. Šventojo Sosto delegacijos vadovas vyskupas Joseph Khoury, apaštalinis vizitatorius maronitams, gyvenantiems šiaurės Rytų Europoje, savo kalboje pirmiausiai pabrėžė būtinumą gerbti visų religijų dvasines tradicijas. Remdamasis savo asmenine patirtimi - Libane pagrindinėmis laikoma net 17 religinių konfesijų - vyskupas Khoury kaip sėkmės laidą įvairių

religijų išpažinėjų taikiam sugyvenimui nurodė reikalą pažinti vieniems kitus, nes tik šitaip galima nugalėti nepakantumą, ugdyti toleranciją ir tikrą broliškumą, pagrįstus laisve ir fundamentalių žmogaus teisių pagarba. Bet kokia religinė kultūra, - pastebėjo vyskupas Khoury - svetimame krašte bus palankiai priimta, jei krašte iš kurios ta religinė kultūra kilusi taip pat palankiai priimami kitų religijų išpažinėjai, jei tame krašte gerbiamos religinių mažumų teisės. LRTV

TEVIŠKES AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius Edvardas Sidlauskas. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$35. Kituose kraštuose \$40. Atskiras numeris \$1.00. Skelbimai už skilties vieną cm. - \$2.00. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožūra.

„Tėviškės Aidai“ yra vienintelis Australijos lietuvių katalikų laikraštis. Visi juos remkime. Iš anksto prisiuškime prenumeratos mokesčių, įrašykime „Tėviškės Aidus“ į savo Testamentą. Katalikiška spauda reikalinga visada!

Visų apleista Bosnija

JTO išpėjo Bosnijos serbus, kad jie bus bombarduojami, jei mėgins pulti Srebrenicos miestą, paskelbtą JTO saugia zona, kurioje gyvena 40.000 žmonių. Vietoj paklusti, serbai davė ultimatumą, kad laike 48 valandų iš Srebrenicos pasitrauktų bosniečių kariai ir JTO zonos saugotojai. Brutali jėga šiais laikais laimi: serbai paėmė Srebrenicos miestą ir 400 JTO karių, paskyrė savo miesto administratorių ir autobusais išvežė apie 35.000 pabėgėlių prie serbų-bosniečių sienos. Vyrus atskyrė nuo šeimų. Sako, jų tarpe bus ieškomi karu nusikaltėliai... Nepatikrintom žiniomis, paimei: nelaisvę Bosnijos vyrai yra žiauriai traktuojami. Dalis jų galėtų būti sunaikinti.

Dabar serbai sustiprino puolimą Zupos ir Gorazdės saugumo zonų. Toliau apšaudė jie ir pačią Bosnijos sostinę - Sarajevą.

Rimta agresija ir nepaisymas JTO išpėjimų. O ką daro Vakarai? Prez. Clintonas prie pietų stalo prisiminė šį nemalonų įvykį. Prancūzijos prez. Sirac'as siūlo jėga išstumti serbus iš Srebrenicos, nes kitaip jie puls ir likusias bazes. Tik jo pasiūlymas neranda atgarsio. Jau aišku, kad šis miestas yra prarastas ir kad po jo seks kitų, vadinamų saugumo zonų puolimas. Serbai spėjo įsitikinti, kad JTO yra bejėgė ir sumišus. Jos nėra ko bijoti. Patys vakariečiai kalba apie pasilikimą Bosnijoje, bet planuoja kaip greičiau iš jos pasitraukti. Bosniečiai yra per silpni apsiginti, nes Vakarai yra uždraudę įvežti ginklus į Bosniją, gi serbai juos gauna iš Belgrado, o šis iš Rusijos. Kokia gali būti

Rašo dr. Jonas Kunca

kariuomenė be tinkamo jos apginklavimo? Tai tik lengvas taikinytis priešui.

Apgailestaujant Bosnijos likimą, reikia žiūrėti, kad panašios agresijos nepasikartotų kitose vietose. Toks blogas pavyzdys padrąsins kitus agresorius! JTO krizei reikia priduoti atatinamą reikšmę. Skubu rasti išeitį reformuojant pasimetusią JTO. Tai nelengva, ypač dėl besikeičiančios padėties JAV. Ten matome palinkimą nesikišti į kitų kraštų konfliktus, jei jie neliečia S. Amerikos interesų. Parama JTO ir Trečiajam Pasauliui bus apskarpoma. Bus sumažintos išlaidos JAV pasiuntinybių ir konsulatų. 33 militarinės bazės bus uždarytos ir taip pat kiek didesnis skaičius kitų karinių įrengimų. Kadangi JAV yra galingiausia pasaulio valstybė, iš jos laukiama vadovavimo, be kurio JTO yra bejėgė, negalinti išspręsti didesnių konfliktų. Šiuo metu JAV turi tik 1000 karių JTO tarnyboje! Iš vis trūksta vado žodžio, kai susiduriama su tarptautinėmis problemomis. JAV izoliacionizmas yra pavojingas pasaulio stabilumui, o vėliau bus ir pačiai S. Amerikai. Užsimojimas viską daryti taip, kaip patinka Vašingtonui, yra pavojinga politika.

Cečėnijos niekas neužstojo, nes ji nėra buvusi nepriklausoma valstybė. Tik dėka savo atkaklumo cečėnai savo laisvės neprarado ir turbūt nepraras. Bosnija gi yra nepriklausoma valstybė, kurios teritorijos integralumą turėtų apginti

JTO. Bet ji kol kas siuntė tik maistą ir 30.000 „taikos palaikytojų“, kurie neturėjo nei ginklų, nei įgaliojimo pasipriešinti agresoriui. Be reikalo išleista JTO „taikos palaikytojų“ reikalams virš 1 milijono dolerių, o Bosnija palikta Dievo ir serbų valiai.

Be to, Bosnijoje paaiškėjo, kad JTO negali ir nenori apginti silpnųjų nuo įžūlių agresorių. Po Bosnijos įvykių pasaulis tapo mažiau saugus. Valstybės ir tautos neturi kur kreiptis jų užpuolimo atveju: JTO yra bejėgė, o JAV nusiplauna sau rankas.

Bosnijos likimas negali būti mums abejingas. Mažiausiai jis mus išpėja, kad pasitikėti galima tik savo jėgom. Agresorius vengs užpulti už jį silpnųjų kraštą, jei žinos, kad ten sutiks stiprų pasipriešinimą.

Negalima nutylėti apie pasaulio spaudos ir informacijų laikyseną laike pavojingų konfliktų. Televizija pilna pranešimų apie demonstracijas prieš prancūzų ketinimą išmėginti savo atominis ginklus. Kai Kinija susprogdino galingą atominę bombą, nieko panašaus neįvyko. Vadinami žalieji nevažiuoja protestuoti į Sibirą apterštą nafta nei į Vladivostoką, kur rūdija atominiai laivai ir gali užteršti visą vandenyną. Kodėl toks didžiulis skirtumas? Atrodo, kad tik tas, kad Kinija ir Rusija yra komunizmo simboliai, o Prancūzija turi dešiniųjų valdžią, kuri, matydama JTO bejėgiškumą, nori apsidrausti save ir Europą nuo galimų agresijų iš rytų... Matyt, vadinami „žalieji“ yra žali tik iš viršaus, o viduj yra raudoni.

Įkaitų krizės Budionovske

atomazga - taikos derybos

114 įkaitų savanorių, kurie buvo teroristinės Samilo Basajevo grupuotės gyvyšis skydas, grįžo į Budionovską.

Įkaltai lydėjo S. Basajevo grupę iš Budionovsko iki Cečėnijos Vedenorajono Zandako kaimo ir buvo ten paleisti 20 valandą 30 minučių Maskvos laiku. Tarp jų - 96 savanoriai iš įkaitų, kuriuos teroristai penkias paras laikė Budionovsko ligoninėje, 9 Rusijos Federalinio susirinkimo deputatai, 11 žurnalistų ir 7 vairuotojai.

„S. Basajevas su savo kovotojais šiuo metu yra viename iš Vedenorajono kaimų ir atidžiai stebi, kaip vyksta derybos Grozne“, - pranešė gerai informuotas šaltinis, artimas Džocharui Dudajevui. Pasak šaltinio, cečėnų lyderis buvo susitkęs su S. Basajevu. Anot šaltinio, S. Basajevas kategoriškai neigia kaltninimo terorizmu. Jo manymu, tai ne teroras, o priverstinės kontрпиemonės prieš federalinės kariuomenės veiksmus Cečėnijoje.

Teigiama, jog S. Basajevas pasirengęs atsakyti kovos veiksmy ir tuo labiau teroristinių akcijų, jeigu Rusija laikysis duoto žodžio ir taikiomis priemonėmis stengsis sureguliuoti krizę Cečėnijoje.

Rusijos gynybos ministerija Maskvoje paskelbė, jog cečėnai puolė kontrolės punktus bei bazes. Pasak ministerijos atstovo „užpultosios Rusijos pajėgos buvo priverstos atsakyti ugnimi“. Rusijos ir Cečėnijos derybininkai susitarė dėl tris paras trukšiančių paliaubų.

Kaip teigia Europos saugumo ir bendradabiavimo organizacijos (ESBO) misijos Cečėnijoje vadovas Sandoras Meszarosas, susitarimas kariniais klausimais „numato baigti karo veiksmus, paleisti abiejų šalių nelaisvėje esančius žmones, baigti teroro aktus bei diversijas, nusiginkluoti ir pamažu išvedinėti kariuomenę“.

AP, Reuter, DPA, Eltos ir „Lietuvos Ryto“ inf.

KUR DINGO „MIRTIES TRAUKINYS“?

1939 metų spalio 10-ąją Lietuvai ir Sovietų Sąjungai pasirašė sutartį, pagal kurią Vilnius ir jo kraštas buvo grąžinti mūsų valstybei. Prieš tai Lietuvos istorinė sostinė buvo okupuota lenkų nuo 1920-ųjų spalio 9-osios. Prasidėjus Antrajam pasauliniam karui, kai Vokietija sutriuškino Lenkiją, nuo rugsėjo 19-osios Vilniuje šeiminkavo raudonieji „vaduotojai“ iš Rytų, atvykę su ginklu ir su „pasaulinės revoliucijos“ vėliavomis. Tai „juodi revoliuciniai“ Vilniaus istorijoje. O dar ir šiandien neįspėta didelė paslaptis - bolševikų išsiųsto į Rytus „mirties traukinio“, kuriame buvo pusketvirtas šimto Vilnijos krašto žmonių, likimas. Jų tarpe nemažai ir Gervėčių, Pelesos, Brėslaujos kraštų, dabar likusių Baltarusijos teritorijoje, žmonių. Jau kuris laikas „mirties traukinio“ likimą bando išaiškinti kaunietis žurnalistas Bronius Jursė, kuriam talkina Lietuvos generalinės prokuratūros specialiosios grupės prokuroras Juozas Burba. Jis leido man pasinaudoti su ta tragiška istorija susijusiais dokumentais ir kita turima medžiaga.

1939 m. lapkričio 4 d. Lietuvos ir Vilniaus stačiatikių metropolitas (pavardė neįskaitoma) štai ką rašė Lietuvos vyriausybės įgaliotiniui Vilniaus krašte 53 metų tautininkui Antanui Merkiui.

Archyviniam dokumente šitokios eilutės:

„S. m. rugsėjo mėnesį okupavus Vilniaus kraštą Sovietų kariuomenei, jos valdžios organai,

be jokios priežasties ir pateikimo apkaltinimo, buvo suimti ir išstremti į nežinomas vietas Vilniaus gyventojai stačiatikių tikybos“.

Išvardinus dešimt pavardžių, laiškas, rašytas iš šv. Dvasios vienuolyne, baigiamas šitaip:

„Turiu aukštą garbę prašyti JUSŲ EKSCLENCIJA tarpinkauti visus minėtus piliečius grąžinti į Vilniaus miestą.

Teikitės JUSŲ EKSCLENCIJA priimti mano aukštos pagarbos pareiškimus“.

Ilgas niekuo dėtų ir bolševikams nenusikaltusių Vilniaus krašto žmonių sąrašas: net 352 pavardės! 205-uoju numeriu sąraše paminėtas Petras Skirelis, lietuvis knygešys. O šiaip žmonės - ne driskiai ir ne elgetos, o šviesuomenės atstovai: dvasininkai, dvarininkai, prekybininkai, mokytojai, inteligentai, studentai... Suimtieji buvo susodinti į vagonus, ir tas „mirties traukinys“ pro Naująją Vilnią pajudėjo į rytus iki šiol nežinoma kryptimi. Nežinomas ir šiandien tų nelaimingųjų likimas.

Kaip man pasakojo žurnalistas Bronius Jursė, padedami Generalinės prokuratūros specialiosios grupės, prokurorui Juozui Burbai, Vilniuje pavyko rasti Oskarą Bogdanovičių, jau beveik septyniadešimties metų žmogų, išvežtojo į rytus stačiatikių dvasinės seminarijos inspektoriaus Viečeslavo Bohdanovičiaus (sąraše - trisdešimt antras) sūnų. Vilnietis labai nori žinoti savo tėvo likimą bent žinoti vietą, kur jis atgulė amžinam poilsiui.

Betgi Rytų Lietuvos žmonėms, ypač Breslaukos, Gervėčių, Pelesos, bolševikų „mirties traukinys“ negalėtų būti visiškai nežinomas. Su tuo traukiniu, kuriame tarp 352 „keleivių“ buvo ir šešiolika moterų, galėjo atsitikti ir šitaip. Žurnalistas B. Jursė man pasakojo vieną nesenos praeities epizodą, kai jis dar Brežnevo laikais buvo „susidraugavęs“ su vienu „užsigrūdusiu“ čekistu N.S., nežinia iš kur atsibasčiusiu i Lietuvą, savo audringoje jaunystėje gerai pažinėjusiu ir patį budelį lenką Feliksą Edmunovičių Dzeržinskį. Mano pažįstamas žurnalistas retsykias kai ką iš jo iškvozdavo. Tad sykį Felisko Edmondovičiaus „karžygys“ pasakojo, kaip jie traukinį, prigrūstą žmonių, išvežė kažkur į stepę, sustabdė kur aplinkui nė gyvos dvasios. Į stovintį traukinį su užkaltomis durimis ir langais buvo nukreipta dešimties kulkosvaidžių Plūptelėjusioje ugnyje supleškėjo traukinys su gyvais žmonėmis. O tas čekistas, miręs praėjusio dešimtmečio pabaigoje, pragyveno šioje žemėje beveik 93 metus!...

Lietuvos generalinė prokuratūra užklaudė Minską, galbūt pas juos archyvuose kas nors yra apie šį traukinį ar kažkas panašaus. Kaip ir reikėjo laukti, atsakymas buvo neigiamas. Neabejotina, jog gudai ne pirmo nepajudinę atsakymą parašė, kaip sakoma, iš lubų... Ar bus kada nors įmintas „mirties traukinio“ paslaptis?

Algis Zemaitis

Šv. Sosto finansinis balansas

Birželio 22 diena. Vatikane įvyko Šv. Sosto ekonominių reikalų tarybos kardinolų pasitarimas, kurio metu buvo aptartas praėjusių - 1994 metų Šv. Sosto finansinis balansas. Pasitarimui vadovavo Šv. Sosto ekonominių reikalų prefektūros pirm. kardinolas Edmund Szoka. Kardinolų patvirtintas balansas raportas buvo paskelbtas spaudai.

Praėjusiais - 1994 metais, Šv. Sosto gautų pajamų suma siekė 283 milijardus 952 milijoną Italijos lirų; visų metų išlaidų suma siekė 283 milijardus 281 mil. lirų. Pajamų suma 671 mil. lirų (t.y. maždaug 412 tūkstančių dolerių) viršijo išlaidų sumą. Šv. Sosto ekonominių reikalų kardinolų tarybos raporte taip pat pažymima, kad praėjusiais metais iš vyskupijų ir vienuolių gautų mokesčių suma siekė 14 mil. 845 tūkstančius dolerių, tai yra beveik dvigubai daugiau negu 1993-aisiais. Vadinamojo Šv. Petro gražio aukų Popiežiaus labdaros fondui buvo surinkta 48.732.254 doleriai. 1994 metais Šv. Sostas turėjo 2.483 etatinius darbuotojus.

LRTV

TELEVIZIJOS POVEIKIS VAIKAMS

TRUMPAI

Jaunosios kartos auklėjimas - vienas iš svarbiausių uždavinių, kuriuos turi spręsti kiekviena sveika visuomenė. Šiandieninis jaunimas vienu iš svarbiausių informacijos šaltinių laiko televiziją, kuri taip pat formuoja jaunimo pasaulėžiūrą ir pasaulėvaizdį.

Italijos katalikų dienraštis „Avvenire“ išspausdino straipsnį, kuriame apžvelgia šiomis dienomis Romoje vykusių kongresų, nagrinėjusių televizijos poveikį vaikams ir panašias problemas. Kongresą surengė Romos savivaldybė, Italijos Valstybinio Radijo ir Televizijos žurnalistų profsąjunga bei Italijos spaudos federacija. Renginio dalyviai pripažino, kad apie televizijos poveikį vaikams kalbama ir rašoma iš tiesų nemažai, tačiau konkretūs darbai šioje srityje beveik nepastebimi. Kongrese kalbėjęs Italijos švietimo ministras Lombardi sakė, jog rengiamasi atlikti nuodugnius statistinius tyrimus, galinčius labai išryškinti paangliu

problemas, bei padėsiančius programuoti tolesnio veikimo gaires jaunimo auklėjimo srityje.

Paskutinių tyrimų, atliktų šių metų sausio mėnesį duomenimis, daugiau nei pusė Romos miesto vaikų nuo 7 iki 11 metų amžiaus, daugiau nei tris mėnesius neturėjo galimybės žaisti atvirame ore; 82% iš beveik 300 apklaustų vaikų tvirtino, jog jiems labiau patiktų žaisti su bendraamžiais, negu žiūrėti televizorių, 45% vaikų turi televizorių savo kambaryje, o 37% vos atsikėlė ryte, įjungia televiziją. Vidutiniškai per dieną Romos vaikai apie 4 valandas žiūri televiziją. Tiesa, Romos savivaldybė planuoja rudenį, tik prasidėjus naujiems mokslo metams, išdalinti vaikų besimokančių pradinėse ir vidurinėse mokyklose, tėvams specialų leidinį, pavadintą „Naudojimosi televizija vadovas“. Manoma, kad šis leidinys padės tėvams susiorientuoti, kaip pratinti vaikus tinkamai priimti informaciją,

gaunamą televizijos pagalba, bei kokios apskritai gali kilti problemos televizijos vartotojui. Kongreso dalyviai išskėlė ir kitą klausimą: kiek laiko prie televizijos ekrano praleidžia vaikai vienaip ar kitaip prislėgti ligos ar kitokių negalių? Tūkstančiais vaikų invalidų televizorius ištisą dieną lieka vieninteliu draugu. Tai vienintelė priemonė, leidžianti pažinti realybę, egzistuojančią už jų namų durų, tai vienintelis langas į pasaulį. Tačiau dažniausiai televizija paduoda iškreiptą tikrovės įvaizdį. Kitos apklausos duomenys liudija, kad vaikai tik iš televizijos pažįstantys mus supančią tikrovę, nežino kas yra miškas, arba visiškai nesupranta kodėl paukštis suka lizdą...

Kongreso pabaigoje jo dalyviai pasirašė kreipimąsi į Vyriausybę, kur prašoma skirti didesnę dėmesį vaikų - televizijos vartotojų problemą, į televizijos laidų turinio gerinimą bei bendrą kultūros lygio kėlimą. Lietuvos Radijo Tarnyba Vatikane

Maldininkus iš Lietuvos
šv. Tėvas pasveikino lietuvių kalba: Garbė Jėzui Kristui!

Nuosirdžiai sveikinu maldininkus iš Lietuvos. Tikėjimas į Jėzų Kristų tepaliko jūsų viltį, teikvepia broliškos meilės jausmus ir teiprasmina jūsų kasdienes darbus.

Iš visos širdies laiminu visus Lietuvos gyventojus, ypač ligonius ir kenčiančius.

Amerikos medikai ieško nutukimo priežasčių. Nauji nutukimo genetikos tyrimai parodė, kad kai ateina laikas nustoti valgyti, kai kurių žmonių smegenys dar nebūna gavusios tokio signalo.

Jeffersono medicinos koledžo (Filadelfija, JAV) daktaras Jose Caro pranešė, kad problema - ne vadinamojo nutukimo geno, rasto pelių organizme, trūkumas. J. Caro teigia, kad kai kūno sandaroje jau pakanka riebalų, žmogaus genai siunčia visiškai natūralius apetito numalšinimo signalus. Tačiau kartais smegenys šios genų informacijos negauna.

Geniai užpuolė JAV kosminį laivą „Discovery“. Du geniai Kanaveralo kyšulio kosmodrome (Floridos valstija, JAV) atakavo daugkartinio naudojimo kosminio laivo „Discovery“ išorinį kuro baką. Dėl nuostolių buvo atidėtas palydovo išvedimas į orbitą, kuris buvo planuotas birželio 8 d.

Izoliacinėje bako medžiagoje paukščiai prakalė 71 skylę. Skylių skersmuo - nuo 1,2 iki 4 centimetrų. Dabar geniams baidyti pristatyta pelėdų iškaunų.

Padirbti milijardai - Libano valdžia likvidavo tarptautinį pinigų padirbėjų tinklą, išspausdinusių apie milijardą dolerių, daugiausia skirtų arabų šalims ir Rytų Europos valstyboms. Penkiose Libano imonėse buvo spausdinami 100, 50 ir 20 dolerių banknotai. Padirbti 100 dolerių banknotai buvo parduodami po 60 dolerių. Be libaniečių, gaujai priklausė Jordanijos, Irako, Irano, Egipto, Kipro, Bulgarijos, Rusijos ir Ukrainos piliečiai.

Maltiečiai Trakuose - Trakų parapijos jaunimo namuose į pirmąjį sąskrydį susirinko Maltos ordino jaunimas iš Vilniaus, Panevėžio, Rokiškio, Ignalinos, Marijampolės, Trakų, Senujų Trakų. „Tikėjimo išsaugojimas ir pagalba vargšantiems“, - taip apibūdina savo veiklą jaunieji maltiečiai, globjami vilnietės Lilijos Markevičienės, klierikų iš Vilniaus kunigų seminarijos ir Maltos ordino atstovų iš Hamburgo. Jaunimas visą savaitę dirbs, mokysis ir ilsės Trakuose.

Šunis reikia papirkti. Pikti šunys kas metai apkandžioja apie du milijonus amerikiečių. Labai dažnai nuo piktų keturkojų nukentė laiškanėšiai. JAV Pašto tarnybos administracija parengė instrukciją, kaip elgtis, kai užpuola šuo: nebėgti, neatsukti šuniui nugaros, neperduoti pašto vaikams, nes šunys jaučia pareigą ginti vaikus.

Danijos Karališkasis paštas nusprendė, jog ir šunis galima papirkti gerumu, į kreipšį su laiškais ir laikraščiais danų laiškanėšiai įsideda ir porą specialių keksų, kokių šunys ypač mėgsta. Pernai Danijos laiškanėšiai šunims išdalijo iš viso 7,8 tonos tolių keksų. Užtat ir apkandžiotų laiškanėšių sumažėjo 40 procentų.

Žodis Valstybės Dienos proga

(Atkelta iš 1-mo psl.)

Nustatytu laiku apie 20 „L.R.“ sunkvežimių pasikrauna laikraščius ir naktį išrieda į tolimiausius Lietuvos miestus. Lietuva šioje srityje tikrai nėra atsilikusi, tiktai gaila, kad jie naudoja švedišką popierių, nes Lietuvos popierius esąs nepakankamai lygus.

Infliacija Lietuvoje pamažu lėtėja. Nuo 200 procentų prieš du su puse metų jau sumažėjo iki dešimtadalio. Kovo ir balandžio mėnesį ji buvo sumažėjusi iki 1,4 procento, bet pakilo gegužės mėnesį iki 2,2 procento daugiausia dėl energijos ir telekomunikacijų pabrangimo. Maistas truputį net atpig. Visuomoje nusikaltimų ir skurdo dabartinėse NVS šalyse yra

keletą kartų daugiau, negu Lietuvoje. Gal būtų kaip tik dėl to į Lietuvą plūsta būriai pabėgėlių iš Azijos, ieškančių saugesnio ir geresnio gyvenimo. Pabėgėlių yra iš įvairiausių tautų: afganų, kurdų, rusų, čekėnų, net iš Somalijos. Galima daug pozityvių pavyzdžių pririnkti, tačiau laikas yra ribotas. Lietuvoje vyksta pasaulinio lygio meniniai pasirodymai, baletas, opera, teatrai. Sporte lietuviai taip pat neatsilikę, krepšininkus galime tikrai laikyti Europos čempionais. Taip, gyvenimas Lietuvoje tikrai įdomus, žmonės nuosirdūs, vaišingi, jaunimas miestuose atrodo dieviškai. Tai ko gi trūksta?

Nesenai Lietuvoje spaudoje pasirodė trumpa žinutė, kad Alytuje buvo suorganizuota pastatyti kryžių atsiprašyti Dievo dėl vieno įstatymo,

kurio 40 metų sukaktis yra šiais metais. Tas įstatymas, atrodo, dar ir dabar tebegalioja. Tai buvo potvarkis, kad kiekviena moteris turi teisę atsisakyti neštumo, jei ji to pageidauja. Taip sakant abortas tapo legali operacija. Pagal jų apskaičiavimus, per 40 metų Lietuvoje buvo sunaikinta apie du milijonai kūdikių. Vadinasi, mes praradome du milijonus tų puikių jaunų žmonių, kurie padarytų Lietuvą šiandien vertą dėmesio, arti šešių milijonų gyventojų valstybę geografiniame Europos centre, su kuria turėtų visa Europa daug rimčiau skaitytis. Tikėjimės, kad tas kryžius Alytuje, visi Lietuvos kryžiai ir visi Kryžių kalnai pakeis pavarždos nuomonę apie Lietuvą ir jai bus duota gražesnė, saugesnė ir saulesnė ateitis.

Bažnyčia remia moterų lygiateisiškumą

Kartu su šv. Petro aikštėje susirinkusiais maldininkais kalbėdamas vidudienio malda, popiežius Jonas Paulius II priminė šių metų rudenį, Kinijos sostinėje Pekine įvyksiančią Jungtinių Tautų organizacijos rengiamą Pasaulinę konferenciją, skirtą moterų teisėms ir socialiniam statusui.

Bažnyčia deda dideles viltis į Pekino konferenciją ir karštai remia moterų lygiateisiškumo reikalavimą, kurį jau popiežius Jonas XXIII pavadino mūsų gyvenamo meto „laiko ženklą“. Moters asmens

kilnumas, - kalbėjo Popiežius, - ir jos vaidmuo visuomenėje vis dar nepakankamai įvertintas, o neretai pasitaiko ir grubaus moterų diskriminavimo atvejų. Ypač šiais laikais, kai jau priartėjome prie trečiojo krikščioniškos eros tūkstanmečio reikia ryžtingai smerkti moterims daromas neteisybes ir ypač smurtą.

Popiežius taip pat priminė savo apaštalinį laišką „Mulieris Dignitatem“, kuriame moterų lygiateisiškumą su vyrais buvo pavadinęs mūsų laikų sveikos

kultūros pamatu. Moteris ir vyras yra asmenys, sukurti pagal Dievo paveikslą ir panašumą. Moteriškumo ir vyriškumo skirtybės viena kitą papildoma meilėje, kur, savo ruožtu, deda pamatą būsimųjų kartų egzistencijai ir drauge visuomenės gyvenimo darnai.

Baigęs šią savo trumpą kalbą ir kartu su maldininkais sukalbėjęs vidudienio malda, Popiežius dar kartą paragino visą katalikų pasaulį savo kasdienėse maldose nepamiršti karą kenčiančių Balkanų gyventojų. Lietuvos Radijo Tarnyba Vatikane

VALDŽIOS REKETAS

naudojosi kiti. Mums parašius apmokėti už gyvenamąjį namą, gavome tokį savivaldybės ekonomikos ir finansų skyriaus raštą: „Jūsų gyvenamo namo, esančio Kelmės r., Grimzių apylinkėje Preikurių km., vadovaujantis inventorizacijos byla ir išminusavus visus pagerinimo darbus (remonto) priskaičiuota 12 920 Lt. Tačiau išėjus naujam LRV 1995 03 08 nutarimui Nr.336, pagal kurį įvestas

vidutinis rinkos pataisos koeficientas pagal vietovę, todėl kompensacijos dydis su buvusiu paskaičiuota sumažėjo ir yra 12 920 x 0,2 = 2 584 Lt., arba investiciniais litais 2584x8 = 20 672 Lt.“ Taigi naujuoju nutarimu Vyriausybė konfiskavo 80 proc. stalinizmo metais iš mūsų pagrobto namo. Ir dar siūloma imti investicinius litus, paskaičiuotus aštuntadaliu tikrų litų, kai rinkoje duoda vos 1 centą. Toks nutarimas - dar vienas pasityčiojimas iš buvusių tremtinių, ryškus valdžios reketo pavyzdys.

Zanas Taranenka - „L.R.“

Vyriausybė 1995 m. kovo 8 d. priėmė nutarimą Nr. 336 „Dėl piniginės kompensacijos už valstybės išperkamus gyvenamuosius namus (arba jų dalis) mokėjimo tvarkos patvirtinimo“. Šio nutarimo negalėčiau kitaip vadinti, o tik valdžios reketu. Pasirodo, Vyriausybė nustatė „vidutinį pataisos koeficientą“ namams, esantiems kaimo vietovėje, 0,2.

Mano tėvai Kelmės rajono Grimzių apylinkėje turėjo sodybą. Buvom ištremiti į Sibirą. Kelis dešimtmečius gyvenamuoju namu

Klajonės likimo labirintuose

Minėdami Gedulo ir Vilties dieną, vėl skaudžiai prisiminėme visas Lietuvos žmonėms padarytas skriaudas, kurias vykdė svetimieji okupantai ir savieji išdavikai. 1941 m. birželio 14-oji - tai šurpauš genocido pradžia. Būtent tą dieną prasidėjo daugelio geriausių Lietuvos sūnų ir dukrų golgotos keliai, bet 50 metų apie tai negalėjome kalbėti. Ir tik prasidėjus Atgimimui, viena po kitos pasipylė tremtinių, politikinių, išsvijusių rašytojų knygos, kurias mes godžiai skaitėme, skolinomės vieni iš kitų, „gaudėme bibliotekose ir knygynų svetainėse. Šiuo metu jau tenka girdėti ir skeptiškų balsų: esą gana, kiek galima apie tai skaityti...skaudūs tokie žodžiai.

Juk kiekviena tauta didžiuojasi savo didvyriais ir kankiniais, brangina ir gerbia savo istoriją, pagaliau kiekvieno atskiro žmogaus likimas - vis kitoks ir nepakartojamas. Taigi ir kiekviena nauja knyga, atskleidžianti jo dvasinį pasaulį, jo vertinimus, susidūrimus su nežmoniškai žiauria tikrove, yra neįkainuojamas turtas.

Alfonso Stabingio „Likimo labirintai“ - tai ketvirtoji ir, deja, jau paskutinė autoriaus knyga. (Zydinčiam gegužį jis pasitraukė iš mūsų tarpo). Savo autografe autorius įrašė: „Gyvenimas - tai klajonės likimo labirintuose“. Jaunam 22-ųjų metų mokytojui likimas tikrai nepagalėjo pačių skausmingiausių klajonių žiauriausiose labirintuose: „Mes neturėjome likti gyvi, mes neturėjome sugrįžti į savo sunaikintas tėviškes... Tai „Trylikto

Alvyda Sipienė

vagono“ tęsinys, tai ne vien mano likimo labirintai, bet ir daugelio kitų, likusių po konclagerių, tremties siaubo, likimo nuotrupos. Mes buvome, kaip ir kiti žmonės, su savo silpnybėmis, savo krašto ilgesiu, mes norėjome gyventi ten, kur gyveno mūsų tėvai, seneliai, kur kiekviena Žemės pėda buvo aplaistyta ašaromis, mūsų brolių krauju. Ta žemė mums buvo šventa, ta žemė amžiais vadinosi Lietuva“.

Autorius savo knygoje aprašo laikotarpį, kai, likęs gyvas po konclagerių kančių, 1955 m. pateko į tremties atlikimo vietą - Temirtau miestą. Čia kaip tik buvo pradėtos Karagandos metalurgijos fabriko „komjaunuoliškos statybos“. Visam pasauliui buvo begėdiškai meluojama, kad šaunieji komjaunuoliai, vadovaujami išmintingosios komunistų partijos, šalį veda prie pilnos komunizmo pergalės.

O vykdė tas statybas 20-ojo amžiaus vergai - vienu iš jų buvo ir Alfonsas Stabingis. Milijonai beteisių kalinių statė industrijos gigantus. Ant dirbusiųjų kaulų per taigas buvo tiesiamie geležinkeliai, kruvinu prakaitu kasami kanalai, statomos šachtos, fabrikai, kertamas miškas...

Stebina šio atkaklaus ir tauraus lietuvio sugebėjimas išlikti žmogumi toje mėsmaalėje, nepasiduoti girtuokliavimo pagundai (kas ne viena nuteistųjų pražudė), tarp šlykščiausių keiksmų ir nežmoniško elgesio su nuteistaisiais išnešioti širdies perlus: poeziją meilę

moteriai, darbštumą, teisingumą, išsaugoti savo žmogiškąjį orumą.

Šioje knygoje autorius talentingai piešia savo likimo draugų portretus, vaizdžiai ir sodriai aprašo Sibiro gamtą, skurdžią žmonių buitį, sprendžia moralės, tėvynės meilės klausimus. Su pasididžiavimu rašo apie lietuvių brigados gerą darbą (už tai ir okupantai juos gerbė). Negaili aštresnio žodžio tinginiams, vagims, lėbautojams, netgi savo tėvynainiams. Talentingai perteikdamas Temirtau gyvenimo panoramą, autorius sugeba įpinti ir prisiminimus iš giminės. Prieš

mūsų akis iškyla daug pokario metų tragiškų įvykių Lazdijuose, Marijampolėje, čia sutinkame daug pažįstamų pavardžių. Susipažįstame ne tik su plačia Stabingių gimine, bet ir Veisiejų miestelio bei aplinkinių kaimų gyventojais. Jaudinančiai perteiktas susipažinimas, o vėliau ir gyvenimas su žmona Irena (buvusia Užturo tremtine), skausmingas sugrįžimas į tėviškę.

Jeigu šios knygos dar neperskaitėte, tai skubėkite ją įsigyti. Skaitydami tikrai nenusivilsite, nes įdomi įvykių seka jus įtrauks į savo srautą ir jau nebepaleis, kol neperskaitysite iki paskutinio puslapio.

„Sūduva“

Gerbiama poni Alisa Baltrukonienė

ALISA BALTRUKONIENĖ

Liepos 12 d. sulaukusią Deimantinio savo amžiaus Jubiliejaus, nuoširdžiai sveikiname „Tėviškės Aidų“ gabią žurnalistę, kaip Tomas Vaižgantas deimantiuku suradimuose lietuvių veikėjų tarpe, savo šviesios ir skaisčios asmenybės spinduliavimu. Lai Dievo palaima Jus lydi visuomet Jūsų kūrybos darbuose. Su gilia pagarba ir dėkingumu Ilgiausių Metų!

„Tėviškės Aidų“ Redakcija

Dėl 200-ųjų Lietuvos ir Lenkijos valstybės pasidalijimo metinių

Prieš 200 metų, 1795 metais, trys valstybės grobuonės - Rusija, Prūsija ir Austrija - galutinai pasidalijo niekam grėsmės nekėlusią Lietuvos ir Lenkijos valstybę. Etninė Lietuva taip pat buvo padalyta dviem iš jų - Rusijai ir Prūsijai. Lietuvos nepertraukiamas valstybingumas buvo sunaikintas. Prasidėjo nuožmi okupacija. Kolonizatorių strateginiuose planuose buvo lietuvių valstybinės, tautinės ir kultūrinės savimonės sunaikinimas.

Prisimindami tą kraupų politinį didžiųjų valstybių aktą ir šią skaudžią Lietuvos istorijos datą, mes krepiamės į Lietuvos piliečius dėl valstybingumo įvertinimo ir šiandienos darbų įprasminimo.

Suvokdami, kad Lietuvai šis padalijimas buvo ne vienintelis ir tokios politinės kultūros bei praktikos nuostatos tebėra gyvos didžiųjų valstybių visuomenės struktūrose, mes griežtai smerkiame bet kokia forma pasireiškiančius aneksinis suokalbuis prieš kitas valstybes ar bandymus juos įgyvendinti.

Įsisąmoninkime, kad prie Lietuvos valstybės žlugimo daug prisidėjo tam tikrų politinių grupuočių ar didikų kolaboravimas su Rusija, kai Radomo konfederacija pripažino Jekateriną II vadinamųjų kardinalių teisių garante. Tauta negali būti globojama.

Įvertinkime, kiek žalos padarė svetimųjų jungas mūsų tautos dvasiai, kultūrai, kalbai, ūkiui, visuomenės socialinei raidai.

Didžiukimės, kad 123 svetimųjų okupacijos metus Lietuva neprarado vilties ir ryžto nusimesti

okupantų jungą ir tai įgyvendino. Kiek didvyriškumo buvo 1794, 1831, 1863, 1905, 1941 metų sukilimuose, knygnešių epopėjoje, Lietuvos nepriklausomybės kovose ir kiek neatlygintų mūsų žmonių kančių ir nuostolių!

Suvokime, kaip lietuvių tautai išlikti padėjo jos vidinė dvasinė nuostata ir tikėjimas savo jėgomis, galime visiems susitelkti lemiamam svarbių politinių įvykių sprendimui.

Dar kartą priminkime didžiosioms valstybėms, sprendžiančioms mažesniųjų valstybių ir tautų likimus, kad Lietuva niekada nenusilenks prievartai ir nesutiks atsakyti savo valstybės gyvenimo pasaulio tautų bendrijoje.

Lietuvos Respublikos Seimo
pirmininkas
Ceslovas Juršėnas

Pamiršti milijonai

„State Trustee“ - valstybės patikėtiniai - palikimai be testamentų sudaro apie du milijonų dolerių. Tarp jų yra virš dviejų šimtų tūkstančių dolerių palikimai mirusių lietuvių, kurių iki šiol dar niekas nepareikalavo. Po tam tikro laiko tie pinigai taps valstybės nuosavybė. Jeigu pažinojote kurį nors iš žemiau išvardintų, malonėkite pranešti jų giminėms. O gal jūs esate palikto turto legalus paveldėtojas?

Norkūnas Anthony \$170, Baksys Josef \$7498, Priekulis Vitaljis \$6295, Taujenis Antonis \$12990, Urbonas Mykolas \$51799, Valaitis Edward \$125516.

Čečėnus užkariauti bus sunkiau negu Čečėniją

Juozas Gliškis

Birželio 11 d. suėjo pusė metų nuo Rusijos ir Čečėnijos karo pradžios. Rusijos žmogaus teisių gynimo organizacijų duomenimis, per tą laiką žuvo apie 5 tūkst. rusų karių, apie 25-30 tūkst. civilių gyventojų. Iš Čečėnijos pasitraukė apie 350 tūkst. pabėgėlių. Viduje gimtąsias vietas paliko apie 400 tūkst. gyventojų. Prezidento Džocharo Dudajevio pranešimu, iš 420 gyvenviečių visiškai ar iš dalies sugriauta 370, rusų armija naudojo Zenevos konvencijų uždraustus ginklus: napalmą, chemines, rutulines, kasetines, adatinės bombas ir sviedinius. Pasak Dudajevio, čečėnų ir rusų karių žuvę santykiu 1:100. Patys čečėnų kariai nurodo mažesnę santykį. Dudajevio nuomone, kurį jis pasakė dviejuose paskutinių dienų interviu, taika su Rusija beveik nebeįmanoma. Reuterio korespondentui (remiamas PAP-ELTA) Čečėnijos vadovas pareiškė, kad už tai, ką rusai daro jo tėvynėje, - išlietą kraują ir išžudytus vaikus - Rusija sudegs pragare, o Rusijos valstybingumas turi būti sunaikintas. Dudajevas sakė, kad čečėnų pozicija gera ir tikslas pasiektas. Į klausimą, kaip jis kovos toliau, Dudajevas neatsakė. Jis pasikliaująs Visagaliu, o Rusija esti šėtonas, jokių teisių nepripažįstantis fašizmas. Aukščiausia fašizmo forma - tai rusizmas, sakė Dudajevas.

Apibendrinus įvairius informavimo šaltinius, galima daryti išvadą, kad paskutinėmis dienomis didžiausi mūšiai vyko prie Nožai Jurto (rytinė dalis, Dagestano pasienis), Dargo (pietryčiai, apie 10 km nuo Vedenos), Satojaus (pietūs, centrinis Dudajevio gynybos štabas) ir Bamuto (vakarinė dalis, Ingušijos pasienis).

A.Kulikovas, rusų kariuomenės vadas Čečėnijoje, NTV televizijai pareiškė, kad karinė operacija eina į pabaigą. Paskutinis Dudajevio pasipriešinimo punktus pietuose - Satojus - apsuptas, Rusijos kariuomenė kontroliuoja visus kelius į Gruziją ir Dagestaną, kuriais galėtų atsitraukti čečėnų kovotojai.

Pasak čečėnų, rusų „apsupimo“ žiedas - lyg rėtis, pro kurį bet kur galima išsprūsti. Vienas kovotojas iš Satojaus pasakojo, kaip jis pasiūstas vykdyti užduotis, su RF pasu ir dėže degtinės ramiausiai pravažiavo iki Grozno, kur, rusų žvalgybos duomenimis, jau susirinkę apie 2,5 tūkstančio Dudajevio kovotojų. Gen.A.Kulikovas šią informaciją vadina „baisiai nekorėktišku ir reikalaujančiu paaiškinimo prasimanymu“. Apžvalgininkų nuomone, Rusija susikūrė neišsprendžiamą problemą: užkariavus Čečėnijos teritoriją, reikės dar įveikti keikvieną čečėną, o tai įmanoma tik prie kiekvieno pastaciaus po alkoholio nevertojantį rusą. „L.A.“

Stasio Lozoraičio prisiminimai

Sesuo Ignė, Švč.Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo vienuolyno Putname, vyresnioji ir šios kongregacijos provincijolė Šiaurės Amerikai, rašo: „Birželio 13 dieną mūsų vienuolyne buvo paminėtos amžinos atminties ambasadoriaus Stasio Lozoraičio mirties metinės. Mišias už jo vėlę aukojo vienuolyno kapelionas kunigas Valdemaras Cukuras ir domininkonas tėvas Stasys Zakaruskas. Po mišių velionio žmona Daniela, buvę ambasadoriaus bendradarbiai Vašingtone ambasadoje, kiti paminėjimo dalyviai, mintimis, malda ir giesme prisiminė kilnią ambasadoriaus Stasio Lozoraičio asmenybę bei jo prasmingą veiklą. Šalia vienuolyno esančiose Dangaus Vartų kapinėse, kur palaidotas velionis, buvo pašventintas paminklinis akmuo.

Nuoširdus acū, ambasadoriau, už jautrius žodžius, kuriais malonėje prisiminti Stasj Lozoraitį jo netekties pirmųjų metų dieną, taip pat už prasmingą mintį paminėti velionį šioje Lietuvos ambasadoje Romoje, kurioje jam buvo lemta eiti paskutiniuosius pareigas Lietuvos Valstybės tarnyboje, užbaigti diplomatinį darbą, kurį atliko, galima sakyti, iki pat paskutinės savo gyvenimo dienos. Prisimenu, kai sunkios ligos jau smarkiai nusilpnintas, tačiau, atsakomybės ir pareigos jausmo žadinamas ir stiprinamas, jis ėjo į šią ambasadą aptarti ir atlikti paskutiniuosius reikalus. Taip pat prisimenu jo pasididžiavimą, kad praėjus daugiau negu 50-čiai metų, jam buvo lemta tęsti jo tėvo pradėtą darbą Lietuvos diplomatinėje atstovybėje Romoje.

Si aplinkybė buvo jam paguodos priežastimi palikus ambasadą Vašingtone. Deja, neilgai jam teko eiti diplomatinės pareigas Romoje.

Tačiau, ir per šiuos šešis paskutiniuosius gyvenimo mėnesius velionis su jo charakteriu būdingu atsakomybės jausmu ėmėsi darbo kuris, kaip ir visi kiti jo atlikti darbai, buvo skirtas Lietuvai. Okupacijos laikais drauge su kitais Lietuvos diplomatais simbolizavęs Lietuvos valstybingumo tęstinumą, jūsų kraštui atgavus laisvę, Stasys, su jam įgimtu idealizmu, troško, veikė, svajono ir rūpinosi, kad visi lietuviai, kokių pažūrų bebūtų, tarpusavyje suartėtų, atsikratytų egoizmo, šališkumo, siaurų interesų, neapykantos vieni kitiems politiniais motyvais, ir naują dvasią, vieningai kurtų vakarietiško modelio ir mūsų tautos krikščioniškas, europines tradicijas atspindinčią pažangią Lietuvos valstybę. Si jo svajonė, kuri drauge buvo ir jo politinė programa, tebūnie mums paskata su panašiu idealizmu dirbti mūsų kraštui naudingą darbą, visuomet turint prieš akis mūsų Valstybės ir jos žmonių interesus. Dėl Stasio Lozoraičio puoselėtos ateities Lietuvos vizijos, kai kas jį vadino „vilties žmogumi“. Manau, kad būti „vilties žmonėmis“ nėra vien paskirų asmenų privilegija, o visų savojo krašto reikalais ir ateitimi besisielojančiųjų ir besirūpinančiųjų pareiga. Kuo gausesnės bus „vilties žmonių“ gretos, tuo greičiau ir lengviau bus įmanoma atkurti naujais, sveikais ir stipriais pagrindais besiremiančią mūsų Valstybę. „Vilties žmonės“ sugeba viltį paversti tikrove. Lietuvos Radijo Tarnyba Vatikane

Posėdžiavo ALK Federacijos valdyba

Parapijos Namuose Kensingtone liepos 3 d. buvo susirinkusi ALK Federacijos Valdyba aptarti bėgamuosius reikalus. Posėdį pravedė Valdybos pirmininkas Edvardas Sidlauskas. Rugsjūčio mėnuo Australijos Vyskupų yra kasmet skelbiamas Katalikiškos Spaudos Mėnesiu, visiems tikintiesiems remti katalikišką spaudą. Taip pat ir mūsų „Tėviškės Aidų“ paramai skelbiamas rugsjūčio mėnesį vaju. Valdyba kreipiasi į mūsų lietuvių sielovados kunigus tą mėnesį praversti rinkliavą per lietuviškas pamaldas „Tėviškės Aidų“ paramai ir kitais būdais paremti pagal savo išgales.

Australijos Lietuvių Dienos vyks

sekančiais 1996 metais po Sv.Kalėdų Melbourne. Jų metu bus ir mūsų ALK Federacijos jau Dvidešimtas Suvažiavimas, vieta - Melbourne Lietuvių Namuose.

Mūsų eilės jau žymiai praretėjo. Į Amžinybę iškeliavo visi mūsų pirmieji sielovados vadai: kun.Juozas Kungys, kun.Antanas Kazlauskas MIC, kun.Albinas Spurgis MIC, kun.Prelatas Petras Butkus, MBE. Dar šiais metais Vokietijoje mirė kun.Prelatas dr.Paulius Jatulis, kuris 1949 m. atvykęs į Adelaidę buvo pats pirmasis lietuvių kunigas pradėjęs čia lietuvių pastoraciją 1957 m. gale jis buvo pakviestas dirbti Vatikano radijo Stotyje, bet ir išvykęs palikė su mumis nuolatinį ryšį laiškais, atsiųsdavo gerų mokslinių straipsnių „Tėviškės Aidams“, retkarčiais atvykdavo apsilankyti. O dar daugiau iškeliavo Amžinybėn mūsų bendradarbiai, rėmėjai. Už juos visus šv.Mišių auka atsiminsime Melbourne Švč.Marijos į Dangų Paėmimo šventės pamaldose.

Aptarus dar įvairių bėgamųjų reikalų, posėdis baigtas, kaip ir buvo pradėtas, malda.

PD

Palikusi savo širdies šviesą...

Mūsų dienos tai rūpestiais ir atodūsiais prirašyti knygos lapai, kuriuos bevarčiodamas dažnai randi skausmingų pergyvenimo momentų. Štai ir šį kartą skaudi žinia palietė Schrederių ir Silerių šeimas, kai birželio 25 d. iš mūsų tarpo amžinai atsiskyrė Mėta Buckienė. Gavusi priepuolį, ligoninėje išgulėjo dvi dienas be sąmonės, o sekma dienio vakare užmigo amžinai.

Mėta buvo veikli ir darbšti Geelongo Lietuvių Bendruomenės veikloje; dalyvavo chore, buvo valdybos narė ir remėja. Daugelį metų priklausė Moterų D-jai, kurioje išdirbo ligi paskutinės gyvenimo dienos. Mėgo skaityti knygas ir buvo nuolatinė miesto bibliotekos lankytoja. Niekada neužmiršime jos draugiškumo, atviros širdies, giedrios nuotaikos.

Mėta Buckienė gimė 13.6.1920 m. ūkininkų šeimoje, Sakių apskr. Gotlybiškiuose. Baigė Zylpių Žemės ūkio mokyklą, kuri buvo Žemės ūkio žinioje mokymo programa labai įvairi. buvo mokoma visa eilė bendrųjų dalykų.

Tėvas Jurgis Sileris mirė 1966 m., motina Ana Sečtokytė mirė 1976 m., brolis Petras pasimirė 1986 m., o jos jauniausia sesuo Emma Schrederienė mirė 1992 m. Taip išmirė visa Silerių šeima. Jų neužbaigtus darbus tęsia tėvų keliais eidami jų vaikai ir antukai.

Į Tuckers Chapel North Geelong koplyčią - krematoriumą palaiškų sudėginimui, susirinko atsisveikinti didelis būrys lietuvių ir kitų tautiečių. Atsisveikinimo maldas kalbėjo evangelikų kunigas Peter Kriewaldt. Geelongo Lietuvių Bendruomenės vardu jautrų žodį tarė Stasė Lipsienė, Moterų draugijos - Cilė Vaičekauskienė.

Sermonys įvyko Geelongo Lietuvių Bendruomenės Namuose su gausiai atsilankusiais lietuviais, pietus paruošė Moterų Draugijos narės. Mėtos atminimui ir pagerbimui vietoj gėlių, pinigais aukojo Australijos Lietuvių Fondai.

Brangi Mėta, tebūna Tau lengva Australijos žemelė. Iisėkis ramybėje.

O. Schrederis

Jonui Meiliūnui, junior,

mirus, mes - Melbourne Džiugo Tunto skautai - kartu liūdime su Jumis Nina, Endy ir Alex, Jurgiu, Jono tėveliais ir su visais Jūsų artimiausiais.

A. † A. Jonui Meiliūnui

mirus, nuoširdžiai užjaučiame tėvus - Sofiją ir Joną Meiliūnus, žmoną Niną, sūnus Aleksą, Andrių ir brolių Jurgį su šeima. Socialinės Globos Moterų D-ja Melbourne

Tėvynės sąjunga prašo Prezidentą išvengti lietuviško „Narvos sindromo“

Opozicijos vadovo, Tėvynės sąjungos pirmininko V.Landsbergio prašymu birželio 9 d. jį prėmė Prezidentas A.Brazauskas. Prof. V. Landsbergis perdavė Tėvynės sąjungos susirūpinimą dideliu Visaginio miesto plėtimu, taip pat link Baltarusijos, kad tik nebūtų sukurtas analogiškas Estijos demografinėi geopolitinei padėčiai „Narvos sindromas“, galimybė ateityje ir Lietuvą teritoriškai spausti iš kaimyninės NVS pusės.

Prezidentas aiškino šį Vyriausybės projektą kaip ūkines

technines valdymo reikmes, siūlė opozicijai išstudijuoti ne tik dokumentus su teritorijų aprašymais, bet ir žemėlapius, aplankyti tenykštį pasienį.

Prof. V. Landsbergis atkreipė valstybės vadovo dėmesį į kitų pasienio taškų negeroves Panemunėje, Nidoje ir prašė pasirūpinti, kad saugumo bei policijos akcijos Šiauliuose ir Tauragėje nepavirstų Savanoriškosios krašto apsaugos tarnybos naikinimu.

„L.A.“

MOTINA TERESĖ

Šiomis dienomis baigėsi Motinos Teresės iš Kalkutos vizitas Jungtinėse Amerikos Valstybėse, kur nuo birželio 8-osios ji lankė savo įsteigtos kongregacijos namus išsibarsčiusius po visą kraštą. Kaip rašo spauda, Motinos Teresės meilės charizma baigia užkariauti ir

Ameriką: viešnagės metu Motina Teresė susitiko su daugybe įtakingų politikų ir biznierių, prašydama jų paramos kongregacijos atliekamiems karitatyviniams darbams ir jau paruošties

projektams, ypač naujų vienuolijos namų įsteigimui Kinijoje. Šiuo metu kongregacija turi 550 namų 126 pasaulio valstybėse su beveik 4500 seserų vienuolių. Paskutinėmis viešnagės Jungtinėse Valstijose dienomis Motina Teresė buvo (Nukelta į 8-tą psl.)

MIRĖ KUN. EGIDIO VIGANO

Popiežius Jonas Paulius II pareiškė užuojautą saleziečių vienuolijai, dėl jos vadovo kunigo Egidio Viano mirties.

Kunigas Egidio Viano, septintasis kongregacijos steigėjas šv. Jono Bosco ipėdinis, mirė gegužės 23 d. o gegužės 26 d. buvo palaidotas Romoje, prie saleziečių globojamų šv.Kalaiksto katakombų.

Popiežiaus užuojautos laiške, kuris buvo pasiųstas laikinai

vienuolijai dabar vadovaujančiam kunigui Juan Vecchi, šv.Tėvas velionį kunigą Viano pavadino uoliu savo vienuolijos steigėjo kunigo Bosco chrizmo vykdytoju. Šv.Tėvas taip pat priminė, kad kunigas Viano be savo visiškai atsidavimo jaunimo auklėjimui, buvo nusipelnęs pagarbos ir pripažinimo savo teologiniais raštais. Anksčiau gyvendamas Čileje, šviesios atminties kunigas Viano, nusipelnė to krašto žmonių pagarbos ir labai pasitarnavo socialinės sumaišties metais savo žmonėms tarnavusiais Čilės Baznyčia.

Saleziečių kongregacija turinti daugiau negu 17 tūkstančių kunigų ir brolių, narių skaičiumi yra trečia pasaulyje, po jėzuitų ir pranciškonų.

LRTV

IS MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Gyvojo Rožančiaus Brolija rugpjūčio mėnesį meldžiasi už katalikiškos spaudos darbuotojus.

Ligoniams suteikti šv. Sakramentai: Elena Žakevičienė serga vėžiu Eleonora privačioje ligoninėje Heidelberg. Ten pat slaugoma ir Kazė Domkienė, ji silpna, nebegali vaikščioti, vežiojama tik vežimėliu.

Antanas Ažuolas mirė liepos 10 d. Laidotuvių šv. Mišios vyko vietos parapijos šv. Jono bažnyčioje Mitcham ir palydėtas į vietos kapines.

Liudvikas Bučelis mirė liepos 10 d. Jo žmona Marta mirė prieš 12 metų. Rožančius kalbėtas Tobin koplyčioje North Melbourne. Laidotuvių šv. Mišios šv. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčioje liepos 18 d. ir palydėtas į Fawknor kapinių krematoriumą.

Jonas Meiliūnas, 50 metų amžiaus, staiga mirė liepos 13 d. Giliame liūdesyje tėvai - Jonas ir Sofija Meiliūnai, jo žmona Nina, vaikai ir artimieji. Laidotuvių šv. Mišios šv. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčioje dar nebuvo nustatyta kada.

Juoza Selioką laidojant už jo sielą šv. Mišias užprašė H.D. Antanaičiai, Z. Augaitis, J. Balbata, be parašo, O.J. Bratiškai, P. Butkus, S.B. Butkai, V.E. Čižauskai, M.S. Eimučiai, L. Geštautas, J. Grigaitienė, Kostas Garliuskas, A.J. Jankevičiai, S. Jeršovienė, I. Jokubauskienė, T.J. Jurgelaičiai, Ant. Kalvaitienė, R. Kaunienė, J.L. Kėbliai, P. Lazutka, A.J. Lekniai, D.K. Lynikai, E.E. Marganavičiai, Petras Mažylis, J. Mikštas, M. Miliauskienė, L. Milvydienė, P. Naujokaitienė, P.S. Oetterli, E.B. Pankevičiai, V.E. Pankevičiai, J.J. Petraičiai, Pikeliai, S. Raštutis, S. Ribaciūskienė, V.A. Ročiai, A. Sadauskienė, L.G. Samsonai, J. Simutienė, St.P. Šiuškai, E.V.

Stagiai, Strungų šeima, V.O. Salkūnai, R. Semetas, E.M. Sidlauskai, S.M. Tamašauskai, Ant Valkienė, G. Vasiliauskiene, J.M. Venckai, N., Zemaitienė.

A.†A. Juozo Selioko mirties keturnedėlio atminimui šv. Mišias užprašė Teklė Seliokienė rugpjūčio 6 d. sekmadienį šv. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčioje.

Katalikų Moterų Draugijos metinės šventės šv. Mišios bus aukojamos Melbourno Lietuvių Namuose Bendruomenės menėje rugpjūčio 12 d. šeštadienį 2 val. po pietų.

Šv. Marijos į Dangų Paėmimo Šventę-Zolinės minėsime iškilmingomis pamaldomis šv. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčioje rugpjūčio 13 d. sekmadienį. Šv. Mišios bus aukojamos Katalikų Federacijos vardu už visus „Tėviškės Aidų“ bendradarbius, rėmėjus, skaitytojus, gyvuosius ir jau mirusiuosius.

Sydnejaus

Rokolekcijas pravęs kun. Ričardas Repšys MIC atskridęs iš Lietuvos, lietuviškų pamaldų, nuolatinėje St. Joachim bažnyčioje Lidcombe. Išpažinčių klausys liepos 29 d. nuo 2 val. po pietų. Sekmadienį liepos 30 dieną, išpažinčių klausys po australų pamaldų apie 10 valandą. Po išpažinčių bus šv. Mišios. Po pamaldų arbatėlė bažnyčios Parapijos salėje, kur artimiaus susipažinsim su svečiu kunigu. Rokolekcijas pravesti iš Lietuvos iškviestą kun. Juozas Petraitis MIC - Adelaidės lietuvių parapijos klebonas. Svečias kunigas R. Repšys MIC gimė 1950 m. Kunigu įšventintas 1981 m. Dabar yra Kristaus Karaliaus bažnyčios klebonas Tabariškiuose, Kauno rajone. Šį pranešimą telefonu pateikė Dalia Burneikienė iš Strathfield NSW.

A. † A. Juozas Seliokas

Pakalbėkim paskutinį kartą, Juozai, Likę vienu du, Lyg nebūtų ažuolinio karsto, Sielvarte paskendusiu veidų,

Nematykim ažuolinio karsto, Nei juodos gedulo spalvos, Pakalbėkim paskutinį kartą Ir sudiev....ant visados...

Siandien liepos 11 d. Melbourne palydime amžinam poilsiui Lietuvos aviacijos kapitoną Juoza Selioką. Velionis Juozas gimė 1906 m. gruodžio mėn. 12 d. Vilkaviškyje. Karo mokyklos kursą baigė 1930 m. gruodžio 6 d. J.leit.laipsniu. Karinę tarnybą pradėjo 9-me pėst.pulke Marijampolėje, būrio vado pareigose. Vėliau buvo pasiūstas į karo aviacijos kursus, kuriuos baigęs įgijo oro žvalgo laipsnį. Pamėginęs ir pamėgęs skraidymą, nebororėjo toliau braidyti purvą pėstininkų eilėse, 1935 m. baigė karo aviacijos mokyklą įgydamas karo lakūno vardą ir buvo pakeltas į leitenanto laipsnį.

1937 m. Juozui buvo suteiktas pirmos eilės karo lakūno vardas ir pakeltas į kapitono laipsnį.

Jau 1928 m. būnant Karo mokykloje, Juozas buvo apdovanotas 10 metų Lietuvos Nepriklausomybės medaliu, o 1940 m. Juozui buvo suteiktas Lietuvos

Karo Aviacijos Plieno Sparnų Garbės Zenklas, kuriuo buvo apdovanota tik keletas karo lakūnų.

Vėliau Juozui, kaip ir daugumai buvusių karių, teko pernešti visus karo žiaurumus fronte ir tik laimės ir Dievo apvaizdos dėka pavyko išlikti gyvam ir sulaukti garbingos 89-rių metų amžiaus sukakties.

1992 m. Juozas buvo pakeltas L.K.V.S-gos „Ramovė“ Garbės nariu. Karių Ramovės vardu reiškiu gilią užuojautą liūdinčiai žmonai, giminėms, draugams. Išsėkis ramybėje, Juozai.

Vladas Bosikis

Nepriklausomos Lietuvos Karo Aviacijos

kap. A. † A. Juozui Seliokui

mirus, giliai užjaučiame jo žmoną Teklę ir visą Didžiųjų šeimą.

Vilkaviškio Tėvyniečiai:

A.V.Baltrukonai,
J.K.Jurgelaičiai,
J.Kairys,
R.Kaunienė,
A.Sadauskienė,
M.Verbylienė,
J.V.Zitkevičiai

A. † A. Juozui Seliokui

mirus, jo žmonai Teklei, artimiesiems reiškiamo gilią užuojautą ir kartu liūdimę.

Eugenija ir Vincas Stagiai

Mylimam vyrui ir dėdei

A. † A. Juozui Seliokui

mirus, nuoširdžiai užjaučiame žmoną Teklę, Dalės ir Martyno Didžiųjų šeimą.

G.Vasiliauskiene
A.Vasiliauskas su šeima
C.Paliulienė
J.Naujalienė

stebėtino įvykio. Bolševikai visus „vadavo“, bet Austrijos „nevadavo“, nors tuo metu niekas jiems nekludė tai padaryti. Būdingiausia, kad bolševikai patys pasitraukė iš dalinai jau okupuotos Austrijos ir nedarė jokių mėginimų sugrįžti.

Atsisukę veidu į save, savo tautą, matome, kad šiandien Lietuva pirmąją pasaulyje savižudybių skaičiumi. Lietuvių tautos mirštamumas viršija gimimų skaičių. Mes jau tarsi vergų stovyklų klipatos slenkame išmiršančių tautų eilėje. Gi nutautėjimas viesulais siaučia

iševijoje, lietuviškų bolševikų parduotose etnografinėse lietuvių tautos žemėse ir lietuviškoje Vilnijoje. Abortų skaičius ne mažėja, bet daugėja. Niekas nežino tikrojo skaičiaus, bet apytikriai skaičiuojama, kad 5 abortai Olandijoje, proporcingai lygu 50 abortų Lietuvoje. Nuo bolševikų abortų legalizavimo 1955 metais, Lietuvoje išpiauta negimusių kūdikų maždaug viena ir pusė dabartinės Lietuvos skaičiaus.

(Pagal We the peoples of the United Nations)

Paruošė Br. Z.

Australija ir Naujoji Zelandija

Maldos Apaštalavimas

Jo Sventenybė popiežius Jonas Paulius II rugpjūčio mėn. MA nariams skyrė sekančią intenciją: Kad mūsų maldos bažnyčioje išsprautų taiką ir brolybę tautoms, kurios yra konflikte.

Trumpas rytmetinis aukojimas: Visą aukoku Tau, Sventčiausioji Jėzaus Sirdiel

Mes ir Jungtinės Tautos

Siemet sueina 50 metų nuo Jungtinių Tautų - UNO organizacijos įkūrimo - taikai pasaulyje palaikyti.

Apsidairę aplinkui matome ne giedrą, bet gerokai apniukusią padangę. Tūkstančiai žmonių žudoma, tūkstančiai pabėgę iš savo tėvynių, tūkstančiai jau ištisi dešimtmečiai vargsta pabėgėlių stovyklose. Siandien 50% visų pabėgėlių randasi Artimuose rytuose ir Afganistane, 12% Afrikoje, 11% Europoje, 4% Azijoje ir 3% Pietinėje Amerikoje. Karai prasiveržia su žmonių

nedorybėmis. Juo gausenės tautos nedorėlių skaičius, tuo didesne jėga prasiveržia karai bei neramumai. Jų nebūtų, jeigu vadovaujančių valstybių vyrai laiku ir vietoje padarytų protingus sprendimus. Cečėnijoje skerdynės nevyktų, jeigu Clintonas, Kohlis ir Majoras būtų laiku padarę rimtus bei aiškius sprendimus. Tačiau vietoje pareiškimų, jie trypė vietoje. Jungtinės Tautos ratelį šoko. Rusai tai pastebėję pradėjo karą. O į priekiaštą, kad Cečėnijoje žūsta daug rusų kareivių, rusų generolas pareiškė: „O kur mes tuos kareivius dėsimė?“

Malda ir atgaila yra patikimiausias vaistas prieš klaidingus sprendimus ir iš to išplaukiančias išdavas. Tačiau negali būti ramybės ir taikos, kol nėra ramybės ir taikos tarp mūsų pačių ir dangiškojo Tėvo. Visi mes esame pašaukti būti Viešpaties įrankiais. Tačiau paklauskime, kiek tokių įrankių randasi mūsų tarpe?

Rašėme, jog 70.000 austrų karui baigiantis be perstojimo kalbėjo Rožančių, kad bolševikai neokupuotų Austrijos. Ir šiandien niekas nežino ir nesupranta to

RAŠOTE TESTAMENTĄ?, Skirkite dalį „Tėviškės Aidams“! Mintimi šventa ten investuokite save, Kur Dievas ir Tėvynė šaukia. Būk apaštalas spaudos „Tėviškės Aiduos“!

Kada bus atsigręžta į vaikus?

Lietuva jau pjauna alkoholio, ekologinės taršos ir moralinio nuosmukio sėklų išaugintą derlių, - apibendrina savo nerimą Nacionalinio vaiko teisių gynimo komiteto narė dr. Giedrė Žilinskienė.

Ir štai tas „derlius“:

20 proc. vaikų auga nepilnose šeimose (120 tūkst. vaikų augina vien motinos, 16 tūkst. - vien tėvai, o dar 13 tūkst. nepilnamečių neturi nei tėvo, nei motinos (nebūtinai jie mirę). Vien pernai be tėvų globos, atėmus jiems tėvystės teises, liko 2567 maži varguoliai. Sparčiai didėjant ir žiaurėjant nepilnamčių nusikalstamumui, nustatyta, jog netoli 30 proc. jauniausių nusikaltėlių turi psichikos pažeidimų. Per praėjusius metus mirė 603 kūdikiai iki 1 metų. 111 vaikų pernai žuvo autoavarijose, 109 nuskendo, 60 nusižudė, 33 buvo nužudyti. Gimstamumas stabiliai mažėja: 1000-čiai gyventojų 1990 m. gimė 15,2 kūdikiai; 1991 m. - 15; 1992 m. - 14,3; 1993 m. - 12,5; 1994 m. - 11,5. Tuo tarpu vaikų sergamumas peržengė visas ribas: 1993 m. tūkstančiui vaikų naujai užregistruota 980,6 ligos atvejai, o 1994 m. - tūkstančiui - tūkstantis! Vos ne dvigubai išaugo vaikų psichikos ir neurologijos negalavimų, vis daugiau vaikų kenčia nuo traumų, infekcinių ligų, piktybinių auglių.

Gyventojų mirtingumas jau viršija gimstamumą. Jaunos moterys nenorą gimdyti teisinga skurdu ir kūdikių išsigimimo baime.

Atrodo, jog visiems turėtų būti aišku: esame nykstanti tauta, - krentasi dr. Giedrė Žilinskienė. Tačiau „didžioji politika“, matyt, užgožia patį mažiausią - žmogų. O tų žmonių - tik per 3 milijonus, bet ir tie milijonai jau smiltimis byra į tautos kapo duobę. Sustokime, kol dar patys į ją neįgruovome, darykime, ką dar galime spėti - gal išsigelbėsime.

Labiausiai socialiai, moraliai ir fiziškai neapdrausti vaikai - o jie

Ona Balčiūnienė

juk ir lems mūsų išlikimą. Pasaulis, šitai įvertindamas priima Jungtinių Tautų paskelbtą Vaiko teisių konvenciją, kaip svarbiausią šalies dokumentą. Dr. G. Žilinskienė konstatuoja, kad konvencijos ratifikavimas labai jau sunkiai - net kelis metus užtrukęs - nuo prisijungimo artėja prie pabaigos. O šio dokumento šeštasis straipsnis įpareigoja garantuoti didžiausią galimybę vaikui gyventi ir sveikai vystytis. Ratifikavus Seime šią konvenciją ir Lietuvai prisiemus šį įsipareigojimą, teks periodiškai atsiskaityti JT apie šalies padėtį.

Pirmoji tokia Vyriausybės ataskaita, nors irgi bene dvejis metais vėluojant, tik dabar pradėta rengti.

Laimė, yra nevyriausybinių vaiko teises ginančių organizacijų, kurių dėka ir Vaiko teisių konvencija Lietuvoje išleista gimtąja kalba („Pieno lašas“, „Gelbėkit vaikus“), kurios ir ataskaitą rašantiems mina ant kulnų vis primindamos, jog esant reikalui bus rengiama ir JT pateikiama alternatyvi ataskaita. Vienas iš skaudžiausių faktų alternatyvioje ataskaitoje, - pažada dr. Giedrė Žilinskienė, - tikrai bus pasauliui paskelbtas Lietuvos Vyriausybės, nepaisydama nei specialistų

įspėjimų, nei visuomenės protesto, blogina ir be to labai grėsmingą ekologijos būklę. Jau gana tų gamtos teršalų, kuriuos mums paliko sovietai, o dabar dar net 18 metų į priekį Vyriausybė, premjero labai aktyviai remiama, pasirašo sutartį su Venesuela dėl sveikatai labai kenksmingo orimulsiono kūrenimo. Negi mums dar maža Kelmės vaikų kancijos, apsinuodijusių nuo kenksmingomis atliekomis kūrenant užteršto oro?

Nepasisekus savo jėgomis įveikti Vyriausybės nusistatymo dėl orimulsiono pirkimo, Nacionalinio vaiko teisių gynimo komitetas, pasak dr. G. Žilinskienės, prašė neseniai Lietuvoje viešėjusios Gertrūdos Mongelos, kad į šį mums gyvybiškai svarbų rūpestį būtų atkreiptas Pasaulio moterų IV suvažiavimo, įvyksiančio šį rudenį Pekine, dėmesys. Jau ir dabar apie trečdaliu kūdikių mirtingumo priežastis yra apsigimimai. „L.A.“

Atstatysime ar leisime sunykti?

Taip vadinasi Vilniuje, Architektūros muziejuje (Sv. Mykolo g.9), atidaryta paroda, skirta Medininkų pilies donžono atstatymui

Aušrinė Šemienė

Medininkų pilis - seniausias iki mūsų dienų išlikęs mūrinis statinys Lietuvoje. Ji buvo pasatyta XIII a. pabaigoje, kad saugotų Lietuvos žemes nuo užpuolikų iš Rytų. Joje buvo keturi bokštai ir ketveri vartai kiekvienoje aptvaro sienoje, o sienų aukštis siekė keturiolika penkiolika metrų. Vienuolikos metrų aukštyje buvo šaudymo angos, prie jų šauliai patekdavo medine galerija. Šiaurės rytų kampe stovėjo pats didžiausias bokštas - 30 metrų aukščio, vadinamas donžonu. Viršutiniai jo aukštai buvo gyvenami.

Ši pilis sumūryta rėdiniu - baltiškuoju plytų rėšimo būdu. Analogiškas mūras yra tik Vilniaus arkikatedros varpinės apatinėje

dalyje, Zemutinės pilies Valdovų rūmuose, Naujojo arsenalo rūsyje bei Senosių Trakuose.

Per 1655-1660 m. karą su Švedija Medininkų pilis buvo smarkiai apgriauta. Ir iki šių dienų čia stovėjo tik griuvėsiai. Tiesa, istorikai ir dailininkai ja susidomėjo XIX a. Yra išlikę ir to laikotarpio pilies atvaizdai.

Pirmą kartą pilis imta tirti tik 1954 m. Ten darbavosi archeologas K. Mekas ir architektas S. Lasavickas, o vėliau - architektai E. Purlys, S. Mikulionis.

Dabar parengtas donžono atstatymo projektas (arch. M. Mikulionytė ir J. Glemža) ir palengva vyksta atstatymo darbai. Kaip sakė Kultūros vertybių apsaugos departamento direktorius J. Glemža, 1995 m. šiam objektui iš valstybės biudžeto skirta apie 400 tūkst. Lt. Ko gero, šiemet jau bus atstatyti pirmieji trys donžono aukštai, be to, konservuojamos mūrinio aptvaro sienos. Beje, prieš keletą metų užsienio lietuviai paaukojo nemažai pinigų Medininkų piliai atstatyti. Tačiau iki šiol šie pinigai nepasiekė

restauratorių. J. Glemža sakė, jog dabar jau pažadėta už juos nupirkti dalį statybinių medžiagų.

Manoma, kad darbai čia užtruks dar ketverius penkerius metus. Atstatytame donžone bus įkurtas Lietuvos architektūros muziejaus padalinys. Muziejininkai ir architektai nelabai norėtų, kad pačioje pilyje šeimininkautų pasienio kariuomenės garbės kuopa. Geriau būtų čia rengti skautų stovykas ar kokius kultūros renginius. „L.A.“

MOTINA TERESĖ

(Atkelta iš 6-to psl.)

Charlotte miesto Karolinos valstijoje viešnia. Žodžio liturgijos pamaldose, kuriose dalyvavo ir vietos vyskupas William Curlin, kreipdamasis į beveik 13 tūkstančių tikinčiųjų minią, Motina Teresė kalbėjo: „Negaliu jums duoti nei sidabro, nei aukso, bet duodu jums savo seseris. Jei galėsite - padėkite joms.“

LRTV

P.O. Box 5066
Alphington, Vic 3078
ACN 007052995

BALTIC
Australia

HOUSE
Pty Ltd

Tel: 03-9459 9299
Mob: 015-531349
Fax: 03-9482 4371

Allia un Imants Melaks et al

SIUNTINIAI Į ESTIJĄ, LATVIJĄ IR LIETUVĄ

Kviečiame Jus paruošti ir užregistruoti norimus siųsti siuntinius su sekančia mūsų talpintuvo siunta į visas Baltijos valstybes.

Talpintuvus iš Melbourne išėsi spalio 10 dieną. Pilna informacijos ir dokumentacijos paslauga suteikiama iki 8-tos rugsėjo 1995 m.

Siulome šias paslaugas:

- * Žemos persiuntimo kainos.
- * Humanitarinės pagalbos, asmeninių daiktų ir viršsvorinio багаžo persiuntimą ir pristatymą adresatui į namus Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje.
- * Nenormuoto didžio bei formato siuntiniai įskaitant baldus, ypatingai tiems, kurie persikelia į tuos kraštus nuolatiniame gyvenime.
- * Pristatymas jūros arba oro transportu.
- * Siuntinių priėmimo centrai: Brisbane, Sydney, Canberra, Melbourne, Adelaide, Perth ir Tasmania.
- * Pareikalavus, siuntiniai paimami iš visų Viktorijos miestų.

Informacija ir persiuntimo instrukcijos	PERTH (09) I. Götmarce-398 3102	TASMANIA (002) I. Saulis-729 179
	BRISBANE (07) L.Kalinis-366 5241	CANBERRA (06) E.Glāznieks-247 3650

SYDNĖJAUS LIETUVIŲ NAMUOSE

16-18 EAST TERRACE, BANKSTOWNE. (TEL: 708 1414)

Klubo valandos:

Pirmd., trečiad., ketvird., 5 - 10 val.

ANTRADIENIAIS KLUBAS UŽDARYTAS

Penktadieniais 5 - 11.30 val.
Šeštadieniais 2 - 12.30 val.
Sekmadieniais 12.30 - 10 val.

VALGYKLA VEIKIA:

Trečiad., ketvirtad., penktad., ir šeštad nuo 6 val.
Sekmadieniais nuo 1 val.
Škanus ir pigus valgis KIEKVIENA TREČIADIENĮ NUO 5.30 iki 8.00 val.

ŠVEDIŠKAS STALAS. SMORGASBORD.

Kaina \$4. Kviečiame visus.
Šeimos šventės, gimtadieniai ar kas panašaus. Kodėl ne Lietuvių Namuose?
Kodėl nepasiteirauti?
Skambinkite 708 1414.